

Historia nauczania i szkoły w Hucinie

Pierwsza szkoła w Hucinie (która była przysiółkiem Przyłęka) powstała w 1938r. Nauka odbywała się w domu Michała Wiącka, stojącym na tym samym placu, na którym dziś wznosi się murowana szkoła. Pierwszymi nauczycielami byli: pan Lubomir Leszczyński - porucznik rezerwy wojska polskiego a później pan Franciszek Rzepieła (mamy zdjęcie dzieci z tej szkoły). W sierpniu 1939r. pana Rzepiełę zmobilizowano do wojska i później słuch o nim zaginął. W okresie okupacji szkoła przestała działać a dom pana Wiącka został rozebrany przez Niemców.

Po II wojnie światowej w 1945r. szkołę zorganizowano na nowo w domu Pana Wilka. Pierwszym kierownikiem tej szkoły była Pani Katarzyna Ziomek pochodząca z Kresów Wschodnich, przybyła do wsi z pustymi rękami – mieszkańcy nie tylko zapewнили jej dach nad głową, ale nawet obdarowali ubraniami, bo nawet tego nie zdołała wywieźć, gdy została przesiedlona. W 1948r. dokonano podziału gromad wiejskich, zajmujących większy obszar i w ten sposób powstała samodzielna miejscowość złożona z Huciny, Staszówki i Żabieńca o podwójnej nazwie Hucina-Staszówka i podlegała GRN w Siedlance do roku 1972, czyli do kolejnej zmiany systemu administracji podlegając następnie pod Urząd Gminy Niwiska.

Staraniem mieszkańców wsi w latach 50tych otrzymano barak aż z Rzeszowa, barak ten został przywieziony furmankami do Huciny. Barak posłużył za szkołę z tylko jednym nauczycielem. Gdy barak zaczął się niszczyć i trzeba było myśleć o innej szkole, dzięki pomocy władz powiatowych uzyskano nowy budynek drewniany (obecnie tzw. stara szkoła), który wraz z terenem ówczesne władze Gminy odsprzedały mieszkańcom pod koniec lat 90tych 20 wieku. Mieszkańcy wsi widząc potrzebę budowy nowego murowanego budynku wzięli sprawy we własne ręce.

Za sprzedane drzewo z lasu sołeckiego oraz zebrane fundusze od mieszkańców wsi kupiono działkę 91,55 ar, od pana Michała Wiącka pod budowę nowej szkoły. Ale to była tylko goła ziemia. 24 stycznia 1966r. powołano społeczny komitet budowy szkoły z przewodniczącym Piotrem Potępą, zastępcą Józefem Kijem oraz Bronisławem Depa – skarbnikiem, Edwardem Komanieckim - stróżem-magazynierem, Janem Chlebowskim - zbierającym pieniądze na budowę szkoły, Władysławem Maciągiem - aktywistą zapraszającym do pracy, Władysławem Rębiszem - aktywistą zapraszającym do pracy, Antonim Skiba-

aktywistą-doradcą, Władysławem Jakubcem – sołtysem – ponadto gromadzącym materiały budowlane, Tadeuszem Wołowcem – zbierającym pieniądze na budowę szkoły, Stanisławem Jabłońskim - zbierającym pieniądze na budowę szkoły i zapraszającym do pracy. To był cały aktyw przewodnictwa przy budowie szkoły a za nimi poszli wszyscy mieszkańcy sołectwa wsi wówczas Hucina-Staszówka i nie tylko, bo pracowali również mieszkańcy przysiółków Niwisk – Uwrocie i Okręglica, ze względu na bliską odległość posyłano dzieci tu do szkoły. Materiał budowlany w większości pozyskano z likwidowanego poligonu wojskowego z Przyłęka, drewno, słupy, cegłę i wszystko to, co miało przeznaczenie budowlane, dzięki wielkiej przychylności dowódcy J.W. nr. 2090 Nowa Dęba za zgodą Warszawskiego Okręgu Wojskowego-Cytadela. Nawet pomysłem ówczesnego czasu było nadanie szkole imienia Wojska Polskiego, aczkolwiek zaniechano tego pomysłu. Materiał przewożono na furmankach mieszkańców, później oczyszczano cegły ze starej zaprawy. Wszystko to robiono w czynie społecznym, nawet małe dzieci ze szkoły pomagały nosić cegły, porządkować teren pod budowę i w jej trakcie. Należy dodać, że doceniając zaangażowanie mieszkańców wsi w budowę szkoły - GRN w Siedlance pod przewodnictwem przew. Mieczysława Kuliga oraz sekretarz Teofila Rzeszutek w miarę możliwości pomagała przy realizacji tego przedsięwzięcia, jak również władze powiatowe czy WRN w Rzeszowie interesowały się budową i wspomagały finansowo w zakupie niezbędnych materiałów budowlanych. Roboty najbardziej fachowe i specjalistyczne zlecono wykonawcy Teofil Makocki z Kosów. Wszelkie inne wykonano społecznie przy sprawnej organizacji i zarządzaniu Społecznego Komitetu Budowy Szkoły pod przewodnictwem Piotra Potępy.

Nowy budynek szkoły oddano do użytku 22 lipca 1970r. na uroczystej wyjazdowej sesji GRN w Siedlance - było to wielkie święto dla całej społeczności wsi. Od lat wyczekiwana ta chwila stała się faktem. Ciężka żmudna praca społeczności przyniosła efekt dla pokoleń. Początek lat 2000-ych to nowa generacja aktywistów sołectwa Hucina, już jednoczłonowej – w większości synów tych, co tak wytrawnie kiedyś stanowili przewodnictwo. W 2002r. na szkole stropodach zastąpiono poddaszem, tu również aktywność społeczności wsi tej odmłodzonej jest kontynuowana poprzez przygotowanie i dostarczenie całego budulca dachu. Wkrótce wykonywany jest niemal kapitalny remont – zainstalowano centralne ogrzewanie wraz z nowymi toaletami, nową część sanitarno-kuchenną, remontem korytarza i sal lekcyjnych. Powoli szkoła nabierała rumieńców. W wyniku niżu demograficznego do

placówki zaczęło uczęszczać coraz mniej dzieci. Zaczęto poważnie zastanawiać się nad przyszłością szkoły, która stanęła wobec poważnego zagrożenia. Postanowiono dokonać przekształcenia, aby ją ratować, w 2010r. powstało Stowarzyszenie Wieś Przyjazna Dzieciom składająca się z mieszkańców wsi pod przewodnictwem prezes Agnieszki Toś. Stowarzyszenie przejęło od Gminy Niwiska prowadzenie szkoły i do dnia dzisiejszego jest jego organem prowadzącym, przy życzliwym i pomocnych radach wójt Gminy Niwiska Elżbiety Wróbel, jej pracowników oraz Rady Gminy Niwiska. Aby móc funkcjonować przy ciągle zmniejszającej się liczbie dzieci utworzono przedszkole po nazwą „Kraina Radości” i to był, po sportowemu mówiąc, strzał w dziesiątkę - aby przetrwać. Przedszkolaki zapełniały przedszkole i rodzice coraz chętniej oddawali swoje dzieci pod opiekę Stowarzyszeniu. 1 września 2015r. to doniosła uroczystość w naszej szkole, to dzień nadania imienia szkole patrona im. św. Jana Pawła II.

„Wy jesteście przyszłością świata, wy jesteście moją nadzieją” – te słowa św. Jana Pawła II zostały obrane jako drogowskaz działania całej społeczności Szkoły Podstawowej im. św. Jana Pawła II. w Hucinie, patrona wybrano po konsultacjach i głosowaniu – tak zdecydowała społeczność szkoły i wsi. Szkoła pod patronatem nabrała wiatru w żagle i zaczęło do niej uczęszczać coraz więcej uczniów i stała się za ciasna wobec obecnych standardów. Czyniono wszelkie i wnikliwe starania o dobudowę nowego skrzydła - nowych klas, gdyż w wyniku nowej reformy oświatowej (8 klas), powierzchnia szkoły była zbyt mała dla prawidłowego nauczania. Aczkolwiek początki tej poważnej i kosztownej inwestycji były bardzo utrudnione i posuwały się wolno, nawet przeszkodą były te nikomu i nic nie wiedzące ptaszki, które usadowiły się na drzewach przy szkole w miejscu, gdzie miała iść dobudowa ... wielce przeszkadzając i opóźniając budowę. Tu musimy docenić talent jednej pani z Urzędu Gminy Niwiska po Ochronie Środowiska, która poprosiła swoim sposobem na przenosiny tych śpiewaków w inne miejsce. Przy rozbudowie szkoły wielką odpowiedzialnością i wkładem pracy wykazała się ponownie społeczność wsi – przygotowując cały teren pod budowę, ponadto wykonała wykopy – ławy fundamentowe oraz całą tarcicę – drewno na wszelkie roboty budowlane. Przeznaczaliśmy nasze środki sołeckie - a pozostała część została sfinansowana z budżetu Gminy Niwiska oraz części dotacji. Była to kwota przekraczająca 500 tys. zł. Wielkie uznanie i podziękowania tym Wszystkim, Tu obecnym, i Tym którzy w każdy możliwy i przemyślany sposób przyczynili się do zrealizowania i zdecydowanego podniesienia poziomu edukacji

nauczania szkolnego w Hucinie. Rozpoczynając nowy rok szkolny 2018/19 dnia 1 września na obiekcie szkoły odbyło się oddanie nowych sal lekcyjnych. Zwiększa się liczba rodziców zapisujących swoje dzieci do naszej szkoły, cenią jej poziom, warunki i wychowawców. Ostatnie dwa lata to trudne lata dla każdego z nas, naszych rodzin. Pandemia - przerwy w szkołach, nauczanie zdalne, czy to wszystko nie będzie mieć konsekwencji w przyszłości – zapewne tak – młodzież i nauczyciele musieli wykazać się pełnią swoich możliwości. To już oceni każdy sam uczeń z tych lat wchodzący w wiek dorosłości.

Nie sposób przy dzisiejszym spotkaniu nie wymienić tych osób, które sprawowały od zapisów rolę wiodącą – kierowników, dyrektorów. By pamiętać o nich wiecznie byli to: rok 1938 - Franciszek Rzepiela, 1946-1949 Maria Ziomek, 1949-1951 Kazimierz Kudroń, 1951-1974 Maria Maciąg, 1974-1975 Janina Kozioł, 1975-1979 Józefa Kozioł, 1979-1984 Janina Wiącek, 1984-1988 Anna Wiewióra, 1988-1992 Włodzimierz Wiącek, 1992-2002 Krystyna Piątkowska, 2002-2006 Joanna Trelka, 2006-2009 Joanna Starzec, 2009-2010 Teresa Chmura, 2010-2020 Paweł Świder, 2020-2021 Katarzyna Snochowska-Posłuszny, 2021- nadal Paweł Świder. Nie tylko dyrektorzy, ale również nauczyciele pracujący w naszej szkole otaczają wszystkie dzieci, te najmłodsze w przedszkolu i te starsze, troskliwą opieką. Dzieci także lubią swoich nauczycieli i chętnie chodzą do szkoły – organizując i uczestnicząc wspólnie w różnych imprezach środowiskowych. Na dzień dzisiejszy nasza szkoła jest 8 - klasowa liczy 68 uczniów oraz 24 przedszkolaków i cały czas się rozrastamy- niech tak będzie na zawsze. Szkoła jest stróżem przeszłości, piastunem teraźniejszości, siewcą przyszłości.

To co dostaliśmy w darze od dziadków i ojców cały czas powiększamy, kontynuujemy wysiłki poprzedników, upiększamy swym zaangażowaniem - wsi gospodarnej, stawiającej nowe cele, aby wspólny dorobek życia jej wszystkich mieszkańców przekazać w przyszłości naszym następcom.

Opracował na podstawie opowieści przodków, spisów archiwalnych i spostrzeżeń własnego życia, tu żyjąc i we wspólnocie tworząc przemiany, będąc mieszkańcem wsi Hucina na przełomie swojego życia sołtys sołectwa Hucina.

Adam Chlebowski dnia 14.10.2022r.